



CiU i PSC-PSUC: dues alternatives amb segell català

Alternatives a CiU i al PSOE

El Partit Reformista i la possible aliança PSC-PSUC en l'actualitat

A Oriol DOMINGO Catalunya es preparen alternatives a nivell nacional i a nivell estatal. Són alternatives al govern de CiU i al govern del PSOE. La primera passa per una fórmula d'unitat social, comunista o d'esquerres. La segona passa per l'operació reformista.

L'alternativa a l'actual govern de la Generalitat passa pels socialistes del PSC-PSOE i pels comunistes del PSUC. Però la presència del PSC-PSOE ha desaparegut pràcticament de l'escenari polític de Ca-

talunya, després de la seua derrota electoral als comicis autonòmics. El partit està *grogý*. Els dirigents continuen desconcertats. Els socialistes es mantenen en silenci i han perdut la iniciativa.

El PSC-PSOE sap que l'única sortida passa per una autoreflexió a fons, per un replantejament seriós de la seva estratègia i de la seva tàctica, per una recuperació de la personalitat perduda. Jaume Curbet, membre d'aquest partit que milità en l'antic i desaparegut Reagrupament Socialista i Democràtic, del plorat Josep

Pallach, ha dibuixat molt bé els grans trets del drama socialista català en un article titulat «Encara és possible el PSC?». Segons Curbet i molts altres, aquest PSC hauria de ser un partit plenament sobirà, marcadament nacionalista i sense supeditació al PSOE.

Però els socialistes que manen, els del PSOE centralista, pensen d'una altra manera. Pensen que les sigles PSOE no poden ser eliminades del partit. Argumenten que tots són de la mateixa família socialista, la qual té una estructura federal. Afirment que el PSC no pot tenir grup parlamentari propi, perquè no és lògic que el Congrés de Diputats estigui format per grups regionals i ideològics. Tot això no ho pesa, ho argumenta i ho afirma una persona qualsevol. Això ho sosté Carmen García Bloise, secretària d'organització del PSOE.

Tot plegat fa que el paper del socialisme català quede desdibuixat. Així s'explica que cerquin solucions màgiques. Una d'aquestes solucions podria ser fixar personalitats rellevants com ara Jordi Solé Tura, una de les estrelles del PSUC, que ara està voluntàriament retirat al desert, per meditar sobre les veritats eternes del marxisme i de la pàtria, contrastades amb la dura realitat de cada dia i la veritat del fugisser pas del temps.

De tota manera, Solé Tura ha negat de seguida que hagi pensat deixar el PSUC per anar a parar a mans del PSC-PSOE. I ha confessat els seus pensaments. Pensa que l'alternativa a CiU, al pujolisme, a l'actual govern de la Generalitat, passa necessàriament per la unitat de les

esquerres; passa per la unitat entre socialistes i comunistes. Aquesta unitat social-comunista hauria de basar-se en un programa comú i en un candidat comú.

Aquests pensaments del polític comunista no trauen la son a la gent de CiU. Els nacionalistes se senten molt segurs després de les darreres eleccions catalanes i d'haver aconseguit quasi un milió quatre-cents mil vots. És des d'aquesta seguretat i de la certesa que tenen en l'eficàcia del seu plantejament polític, que ara es plantejen sense embuts i des del Principat la possibilitat de configurar una alternativa del conjunt de l'Estat. Es tracta de l'operació reformista com a alternativa al govern de Felipe González, com a alternativa, en definitiva, al bipartidisme de PSOE i AP.

Miquel Roca Junyent va predicant per tots els pobles de l'estat el missatge reformista. Últimament ha estat a Andalusia, a Galícia, al País Valencià. Roca va adquirint la imatge de ferm candidat a la presidència del govern de l'estat en les properes eleccions generals, encara que aquestes eleccions s'avançin. A més, Roca i la seva operació compten ja d'una manera oficial amb el suport del seu partit, Convergència. Fins i tot, el mateix Jordi Pujol ha beneficiat personalment aquesta operació en un dinar que ha mantingut a Madrid amb distints periodistes.

En definitiva, s'han posat en marxa dues alternatives amb segell català. La d'unitat social-comunista per a substituir el govern nacionalista al palau de la Generalitat. I la reformista, impulsada pel nacionalisme convergent, per substituir el govern del PSOE al Palau de la Moncloa.